

DZIENNIK URZĘDOWY

Ministerstwa Apropowizacji i Handlu

Warszawa, dnia 10 października 1945 r.

Nr 11

T r e ś ć:

	str.
ZARZĄDZENIE MINISTRÓW ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ I APROWIZACJI I HANDLU:	
Poz. 56 z dnia 25 września 1945 r., w sprawie zniesienia powiatowych inspektoratów świadczeń rzeczowych	93
ZARZĄDZENIA MINISTRA APROWIZACJI I HANDLU:	
Poz. 57 z dnia 26 września 1945 r., w sprawie wysokości świadczeń rzeczowych w wypadkach zmiany podstaw wymiaru	94
Poz. 58 z dnia 6 października 1945 r. w sprawie dysponowania towarami poniemieckimi	94
Poz. 59 z dnia 5 października 1945 r. w sprawie ustalenia maksymalnych stawek manca dla hurtownika i detalisty na artykuły kartkowe	95
ZARZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW:	
Poz. 60 z dnia 29 sierpnia 1945 r. w sprawie zakazu nieprawnego noszenia dystynkcji i odznak państwowych	96
OKÓLNIKI MINISTRA APROWIZACJI I HANDLU:	
Poz. 61 Nr 42 z dnia 22 września 1945 r., wyjaśniający stosowanie § 11 zarządzenia Ministra Apropowizacji i Handlu z dnia 30.V 1945 r., o obowiązkowych dostawach ryb dla Państwa	96
Poz. 62 Nr 43 z dnia 3 października 1945 r. o zastępowaniu przez Prokuratorę Generalną R.P. władz i urzędów	97
Poz. 63 Nr 44 z dnia 27 września 1945 r. w sprawie jednolitych oznak i pieczęci	97

Poz. 56

Zarządzenie Ministrów Administracji Publicznej i Apropowizacji i Handlu

z dnia 25 września 1945 r.

w sprawie zniesienia powiatowych inspektoratów świadczeń rzeczowych.

Na podstawie art. 64, 68 i 124 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 stycznia 1928 roku o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 555 ex 1936 r.) zarządzam co następuje:

§ 1.

Znosi się powiatowe inspektoraty świadczeń rzeczowych, ustanowione zarządzeniem Ministra Apropowizacji i Handlu z dnia 29 maja 1945 r., wydanym w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej w sprawie zniesienia Urzędu Głównego Pełnomocnika Rządu Tymczasowego dla spraw wojennych świadczeń rzeczowych i przejęcia jego agend na terenie R.P. (Dz. Urz. Min. Apr. i H. Nr. 4, poz. 18).

§ 2.

Zakres działania powiatowych inspektoratów świadczeń rzeczowych przejmą referaty świadczeń rzeczowych, które tworzy się przy starostwach.

§ 3.

Dotychczasowi inspektorzy świadczeń rzeczowych obejmą kierownictwo referatów, personel zaś inspektoratów — z wyjątkiem po-

borców, wchodzi w skład referatów świadczeń rzeczowych starostw. Referaty świadczeń rzeczowych zachowują strukturę i podział dotychczasowych inspektoratów.

§ 4.

Poborcy inspektoratów świadczeń rzeczowych wchodzi w skład gminnych referatów świadczeń rzeczowych. Ilość poborców należy tak ustalać, aby na 3 do 6 gromad przypadał jeden poborca.

§ 5.

Referaty świadczeń rzeczowych starostw podlegają służbowo staroście, który odpowiedzialny jest za zbiór świadczeń rzeczowych na terenie powiatu wobec wojewody, oraz Ministra Apropowizacji i Handlu, według ogólnych zasad.

§ 6.

Gminne referaty świadczeń rzeczowych podlegają służbowo wójtowi, który odpowiedzialny jest za zbiór świadczeń na terenie gminy wobec starosty.

§ 7.

Wszędzie tam gdzie w zarządzeniu Ministra Apropowizacji i Handlu z dnia 29 maja 1945

roku (Dz. Urz. Min. Apr. i H. Nr. 4, poz. 18) użyto nazwy powiatowy inspektorat świadczeń rzeczowych, należy rozumieć referat świadczeń rzeczowych starostwa.

Postanowienia przepisów wyżej wymienionego zarządzenia, o ile są niezgodne z zarządzeniem niniejszym, uchyla się.

§ 8.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą wsteczną od 15 września 1945 r.

Minister Administracji Publicznej
(—) Dr. Wł. Kiernik

Minister Apropowizacji i Handlu
wz. Dr. K. Petruszewicz
Podsekretarz Stanu

Poz. 57

Zarządzenie Ministra Apropowizacji i Handlu

z dnia 26 września 1945 r.

w sprawie wysokości świadczeń rzeczowych w wypadkach zmiany podstaw wymiaru.

Na podstawie § 14 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 marca 1945 r. o obowiązku świadczeń rzeczowych na rok gospodarczy 1945/46 (Dz. Św. Rzecz. Nr. 9, poz. 27), § 10 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1945 r. o obowiązku świadczeń rzeczowych siana łąkowego na rok gospodarczy 1945/46 (Dz. Św. Rzecz. Nr. 9, poz. 42), § 11 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 3 sierpnia 1945 r. o obowiązkowych dostawach warzyw na rok gospodarczy 1945/46 (Dz. Św. Rzecz. Nr. 19, poz. 49) i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 sierpnia 1945 r. o obowiązkowych dostawach mleka dla Państwa w roku gospodarczym 1945/46 (Dz. Św. Rzecz. Nr. 20, poz. 54) zarządzam co następuje:

§ 1.

W razie podziału z nakazu władz gruntów, obciążonych obowiązkiem świadczeń, władza, która dokonała wymiaru dostaw, podzieli obowiązek świadczeń między osoby, które grunta objęły, w odpowiednim stosunku do powierzchni objętych przez nie gruntów.

§ 2.

Fakt podziału gruntów musi być udowodniony aktem urzędowym (nakaz władzy).

§ 3.

Czynności w § 1 przewidziane podejmuje się na skutek podania osób zainteresowanych. Władza, która dokonała wymiaru dostaw przeprowadzi dochodzenia i sprawdzi, czy wymienione w podaniu osoby faktycznie grunta objęły.

§ 4.

Podział gruntu z innych przyczyn, niż nakaz władzy, dokonany po dniu 1 stycznia 1945 r.

w jakiegokolwiek formie — nie ma wpływu na wysokość wymiaru dostaw obowiązkowych.

§ 5

W razie zmiany w stanie pogłowia bydła rogatego (ilości krów) w danym gospodarstwie, władza, która dokonała wymiaru dostaw, zmieni odpowiednio nakaz dostawy obowiązkowej mleka, działając bądź z urzędu, o ile krów było, bądź na skutek podania i po przeprowadzeniu dochodzenia.

§ 6.

O ile plony z gruntu obciążonego jednym nakazem obowiązkowej dostawy, są dzielone między kilka osób, na podstawie nakazu władzy lub umowy, za wykonanie świadczeń rzeczowych odpowiadają wszystkie osoby, korzystające z podziału plonów, solidarnie.

§ 7.

Na skutek podania, po przeprowadzeniu dochodzeń władza, która dokonała wymiaru podzieli obowiązek dostawy między wyżej wymienione osoby w takim stosunku, w jakim korzystają z plonów. Ogólna wysokość wymiaru nie może być przez to obniżona. W nakazach dostawy obowiązkowej należy zaznaczyć solidarną odpowiedzialność za wykonanie dostaw (§ 6).

§ 8.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Apropowizacji i Handlu
wz. (—) Dr. Kazimierz Petruszewicz
Podsekretarz Stanu

Poz. 58

Zarządzenie Ministra Apropowizacji i Handlu

z dnia 6 października 1945 r.

w sprawie dysponowania towarami poniemieckimi.

W uzupełnieniu zarządzenia z dnia 14.IX.45 roku L. dz. X-Pa-2986 w sprawie przejęcia wszystkich towarów poniemieckich przez Państwową Centralę Handlową, polecam:

1) Z przejętych towarów przez Państwową Centralę Handlową od wydziałów apropowizacji i handlu urzędów wojewódzkich i od Tymczasowego Zarządu Państwowego, należy wy-

dzielić do dyspozycji Ministerstwa — Departament Rozdzielnictwa Artykułów Przemysłowych, cały zapas:

- a) cukru, kawy prawdziwej, soli,
 - b) mydła, proszków do prania, bielidła, zapalek, nafty, węgla, papieru,
 - c) wszelkiego rodzaju naczyń kuchennych (emaliowanych, aluminiowych), żelaznych itp.), wyrobów gospodarstwa domowego ze szkła, porcelany, fajansów, nakryć stołowych.
 - d) spirytusu i wódki,
 - e) manufaktury, obuwia, skóry, śniegowców, kaloszy, pończoch, skarpet,
 - f) maszyn i narzędzi rolniczych, podków, haceli, obręczy do kół, okuć do wozów, uprzęży, łańcuchów i innych artykułów, nadających się na premie rolne,
 - g) szczotek wszelkiego rodzaju, sienników, worków, ścierek itp.
- 2) Towary, wymienione w pkt. 1 a do g, mogą być sprzedawane jedynie za uprzednim zezwoleniem Ministerstwa po cenach sztywnych (6-ciokrotna cena z r. 1939 plus 20% tytułem kosztów handlowych, plus udowodnione koszty przewozów).

3) Wszystkie inne towary, niewymienione w pkt. 1 a do g podlegają sprzedaży przez P.C.H. po cenach komercyjnych. Należy jednakże mieć na uwadze, aby towary, których produkcja nie jest jeszcze dostatecznie rozwinięta, zachować dla potrzeb miejscowego przemysłu, rzemiosła, potrzeb urzędowych i t.p.

Przy sprzedaży tego rodzaju towarów pierwszeństwo przysługuje Zjednoczeniom Branżowym, Centralnym Zarządom Przemysłów i t.d.

4) Odpisy remanentów przejmowanych towarów, wymienionych w pkt. 1 a — g należy niezwłocznie przysłać do Ministerstwa Aprowizacji i Handlu, Departament Rozdzielnictwa Artykułów Przemysłowych.

5) P.C.H. tytułem kosztów handlowych zatrzymuje 20% ceny sprzedażnej oraz udowodnione koszty przewozu — resztę zaś wpłaca do 15 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły na konto Tymczasowego Zarządu Państwowego.

6) Wszelkie dotychczas wydane zarządzenia, niezgodne z niniejszym w kwestii dysponowania towarami poniemieckimi — uchyla się.

Minister Aprowizacji i Handlu

(—) Dr. J. SZTACHELSKI

Poz. 59

Zarządzenie Ministra Aprowizacji i Handlu

z dnia 5 października 1945 r.

w sprawie ustalenia maksymalnych stawek manca dla hurtownika i detalisty na artykuły kartkowe.

Na podstawie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 1945 r. w sprawie ustalenia cen detalicznych i hurtowych na artykuły żywnościowe reglamentowane (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 132) ustala się następujące normy użytkowe (manca) dla hurtownika i detalisty przy towarach reglamentowanych:

Artykuł	Wysokość manca w % dla	
	hurtu	detalu
mąka	0,5%	2%
drożdże	—	3%
cukier	0,5%	1%
olej	0,5%	3%
kasza	0,5%	1%
marmelada	1,5%	3%
masło w blokach	—	1%
łój	—	1%
smalec	—	1%
ślonina	—	1%
groch i fasola	0,2%	1%
kawa	—	1%
sól	0,7%	2%

Artykuł	Wysokość manca w % dla	
	hurtu	detalu
ocet luzem	—	2%
nafta	1%	2%
budyń	—	1%
cukierki	0,2%	1%
rogacizna	3%	4%
nierogacizna	2%	3%
mydło — fakturowane po wyschnięciu — 1 kawałek — do wartości jednego kg.		

Pod pojęciem manca należy uważać manca istotne, powstałe przy rozwarze, rozpyleniu, wysychaniu i t.p. — a nie zarobkowe. Przyczyn manca dla hurtu powstają od chwili odbioru towaru do zmagazynowania — aż do odprowadzenia z magazynu, a manca dla detalistów od chwili odebrania z magazynu aż do rozdzielnictwa kartkowego.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą w tej mierze dotychczasowe zarządzenia.

Minister Aprowizacji i Handlu

(—) Dr. J. SZTACHELSKI

Poz. 60

Zarządzenie Prezesa Rady Ministrów

z dnia 29 sierpnia 1945 r.

w sprawie zakazu nieprawego noszenia dystynkcji i odznak wojskowych.

W związku z zakończeniem działań wojennych, częściową demobilizacją i powrotem jeńców wojennych znaczne ilości oficerów, podoficerów i szeregowców opuszczają szeregi czynnej armii. Już obecnie daje się zauważyć smutne zjawisko niejednokrotnego nadużywania munduru wojskowego przez osoby, nieuprawnione do jego noszenia, do celów przestępczych. Wskutek tego tępienie tych nadużyć i zapobieganie im staje się zagadnieniem, wymagającym czujności tak w interesie ogólnego porządku prawnego, jak i honoru Wojska Polskiego.

Celem zapobieżenia tym nadużyciom zarządzam, co następuje:

§ 1. Oficerowie, podoficerowie i szeregowcy, zwolnieni z czynnej służby wojskowej, mają prawo wobec częstej niemożności sprawienia sobie ubrań cywilnych — noszenia ubrania kroju i koloru wojskowego, jednak bez prawa noszenia naramienników, dystynkcji na kołnierzu, pasów, oraz dystynkcji i orzełków na czapkach.

§ 2. Prawo noszenia umundurowania wojskowego przysługuje wyłącznie osobom wojskowym, będącym w czynnej służbie, udowodnionej legitymacją służbową, względnie oficerom rezerwy — na podstawie indywidualnego zezwolenia Ministra Obrony Narodowej.

§ 3. Nieprawne noszenie dystynkcji i odznak wojskowych podlega ściganiu i ukaraniu karą pozbawienia wolności, przewidzianą w przepisie art. 26 prawa o wykroczeniach, o ile czyn sprawcy nie jest zagrożony surowszą karą.

§ 4. Wszyscy Ob. Ob. Ministrowie podadzą treść niniejszego zarządzenia do wiadomości podległym sobie organom aż do najniższych komórek organizacyjnych celem ścisłego przestrzegania i wykonania, przy zakazaniu wszystkim im podległym funkcjonariuszom, nie będącym w czynnej służbie wojskowej, noszenia dystynkcji i odznak wojskowych pod rygorem odpowiedzialności dyscyplinarnej niezależnie od ukarania administracyjnego.

§ 5. Ob. Minister Administracji Publicznej poda niniejsze zarządzenie do powszechnej wiadomości przez jego rozplakatowanie we wszystkich miejscowościach Państwa.

§ 6. Ob. Minister Obrony Narodowej wyda osobne zarządzenie oficerom, podoficerom i szeregowcom czynnej służby odnośnie obowiązku i sposobu poddawania się kontroli dokumentów służbowych.

Prezes Rady Ministrów
(—) Edward Osóbka-Morawski

Poz. 61

Okólnik Nr 42 Ministra Apropowizacji i Handlu

z dnia 22 września 1945 r.

wyjaśniający stosowanie § 11 zarządzenia Ministra Apropowizacji i Handlu z dnia 30.V. 1945 r.
o obowiązkowych dostawach ryb dla Państwa.

Na podstawie § 11 zarządzenia Ministra Apropowizacji i Handlu, wydanego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 30 maja 1945 r. o obowiązkowych dostawach ryb dla Państwa (Dz. Sw. Rzecz. Nr. 13, poz. 38) wyjaśniam, co następuje:

1. Użytkownicy wód, którzy dokonali dostaw ryb po cenach urzędowych po dniu 1-ym kwietnia 1945 r. w inny sposób, niż za pośrednictwem upoważnionych organizacji skupu, winni w terminie do 30 października 1945 r. złożyć za pokwitowaniem we właściwym oddziale Centrali Obrotu i Przetwórstwa Rybnego, bądź w miejscowej organizacji skupu, działającej na zlecenie Centrali, posiadane pokwitowania z uskuteczionych dostaw, pod rygorem utraty prawa zaliczenia tych dostaw na poczet świadczeń rzeczowych.

2. Centrala Obrotu i Przetwórstwa Ryb-

nego i organizacje skupu, działające na jej zlecenie, sporządzają wykaz otrzymanych pokwitowań z wymienieniem nazwy gospodarstwa stawowego, względnie obwodu jeziorowego lub rzeczno, adresu (powiat, gmina), ilości dostarczonych ryb, wysokości zapłaty oraz instytucji, która wystawiła pokwitowania.

3. Na podstawie sprawdzonych wykazów organizacje skupu wydają urzędowe pokwitowania — rachunki (wzór — załącznik Nr. 5 do zarządzenia o obowiązkowych dostawach ryb), zatrzymując złożone przez użytkowników wód pokwitowania, jako dowody rozdziału.

4. W razie wątpliwości co do zaliczenia dostaw lub odmowy zaliczenia, ostatecznie decydują urzędy wojewódzkie (wydziały apropowizacji i handlu).

Minister Apropowizacji i Handlu
(—) Dr. J. Sztachelski

Poz. 62

Okólnik Nr 43 Ministra Aprowizacji i Handlu

z dnia 3 października 1945 r.

o zastępowaniu przez Prokuratorię Generalną R. P. władz i urzędów.

W myśl §§ 2, 5 i 6 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 9.XII.1924 r. o zmianie ustroju Prokuratorii Generalnej (Dz. U. R. P. Nr. 107, poz. 967) łącznie z art. 3 pkt. 1 i 5 ustawy z dnia 31.VII.1919 r. (Dz. U. R. P. poz. 390) przed sądami zastępuje Państwo w sprawach majątkowych Prokuratoria Generalna R. P.

Prokuratoria Generalna R. P. zastępuje nie tylko Skarb Państwa (władze, urzędy), ale również będące odrębnymi podmiotami prawnymi (osobami prawnymi) przedsiębiorstwa państwowe, chyba że te ostatnie na mocy wyraźnych przepisów prawa mogą zastępować się same przed sądami.

W związku z powyższym wyjaśnia się co następuje:

1) wszystkie władze i urzędy podległe Ministerstwu Aprowizacji i Handlu mogą pozywać i być pozywane wyłącznie za pośrednictwem Prokuratorii Generalnej R.P. (dotyczy to również Centralnych Zarządów Przemysłu);

2) przedsiębiorstwa pozostające pod przymusowym zarządem państwowym występują przed sądami samodzielnie, gdyż nie stają się państwowymi przez wprowadzenie zarządu przymusowego;

3) wszelkie rozpoczęte już sprawy sądowe należy przekazać do dalszego prowadzenia Prokuratorii Generalnej R. P.

Minister Aprowizacji i Handlu
(—) Dr. J. Sztachelski

Poz. 63

Okólnik Nr 44 Ministra Aprowizacji i Handlu

z dnia 27 września 1945 r.

w sprawie jednolitych oznak i pieczęci.

Celem uporządkowania sprawy używania oznak i pieczęci przez władze, urzędy, zakłady, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe, zgodnie z okólnikiem Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1945 r. Nr. 45 i na podstawie rozporządzenia Prezydenta R. P. z dn. 13.XII.1927 r. o godłach i barwach państwowych, oraz oznakach, chorągwiach i pieczęciach (tekst jednolity Dz. U. R. P. Nr. 2/39, poz. 8), art. 25 ustawy z dnia 11.IX 1944 r. o organizacji i zakresie działania rad narodowych (Dz. U. R. P. Nr 5/44, poz. 22), rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 29.III.1930 r. w sprawie oznak władz, urzędów, zakładów, instytucji i przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 245) i rozporządzenia Prezydenta R. P. z dn. 20.VI.1928 r. o pieczęciach urzędowych (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 593), zarządzam co następuje:

I.

Oznaka na budynku, w którym mieści się władza, urząd, zakład, instytucja składa się z tablicy z herbem państwowym i z tablicy z napisem odpowiadającym nazwie władzy (urzędu, zakładu, instytucji). Tablica z herbem państwowym ma kształt owalny, obwódkę białoczerwoną i tło szare, na którym jest wyobrażony herb państwowy — Orzeł Piastowski (bez korony) o wymiarze dla oznak władz naczelnych (oznaki I wielkości) 65 cm. na 48 cm., dla władz, urzędów, zakładów, instytucji podległych bezpośrednio władzy naczelnej (oznaki II wielkości) 55 cm. na 44 cm., zaś dla wszystkich innych władz, urzędów, zakładów, instytucji (oznaki III wielkości) 50 cm. na 40 cm.

II.

Tablica z napisem jest prostokątna, ustawiona poziomo, ma tło czerwone barwy cyno-

bru, zaś obwódkę oraz litery białe. Wysokość liter napisów w oznakach I wielkości wynosi 7 cm., II wielkości 6 cm., w oznakach III wielkości 5 cm., odstęp pomiędzy napisem a górną oraz dolną obwódką wynosi w oznakach I wielkości 31 mm., II wielkości 28 mm., w III wielkości 26 mm. Jeżeli napis jest w kilku wierszach, odstępy pomiędzy wierszami wynoszą odpowiednio 21, 19 i 17 mm., szerokość obwódki wynosi 10 mm. dla oznak wszystkich wielkości.

III.

Układ wzajemny obu tablic może być dwójaki: albo tablica z herbem państwowym znajduje się bezpośrednio nad tablicą z napisem i to bądź przed wejściem (drzwiami, bramą do urzędu, zakładu, instytucji) bądź też z boku tego wejścia, albo też tablica z herbem państwowym znajduje się nad wejściem (drzwiami, bramą), a dwie jednakowe tablice z napisem po obu stronach wejścia.

Jeżeli przy jednym wejściu mają być umieszczone oznaki kilku władz (urzędów, zakładów, instytucji) państwowych, umieszcza się tylko jedną tablicę z herbem państwowym — wielkości odpowiadającej najwyższej z tych władz (urzędów, zakładów, instytucji) i po jednej tablicy z napisem dla każdej z tych władz (urzędów, zakładów, instytucji).

IV.

Skomercjalizowanym przedsiębiorstwom państwowym, przedsiębiorstwom, znajdującym się pod zarządem państwowym i zjednoczeniom nie przysługuje prawo używania wspomnianych na wstępie oznak, lecz jedynie prawo używania tablic z napisem, przyczem tablica dla:

a) skomercjalizowanych przedsiębiorstw państwowych, przedsiębiorstw znajdujących się pod zarządem państwowym (Państwowa Centrala Handlowa, Centrala Handlu Wojskowego Wojska Polskiego, Centrala Obrotu i Przetwórstwa Rybnego i t. d.) ma kształt prostokątny, zawiera w treści jedynie nazwę przedsiębiorstwa. Wymiary tablicy zależą od wielkości i długości napisu. Wysokość liter napisów wynosi 4 cm. Odstęp pomiędzy napisem a górną oraz dolną obwódką wynosi 24 mm., jeżeli napis jest w kilku wierszach, odstępy między wierszami wynoszą 15 mm. Szerokość obwódki wynosi 8 mm.;

b) dla oddziałów skomercjalizowanych przedsiębiorstw państwowych identycznie jak w punkcie a) z tym, że wysokość liter napisów wynosi 3 cm. Odstęp pomiędzy napisem a górną oraz dolną obwódką wynosi 18 mm., jeżeli napis jest w kilku wierszach, odstępy między wierszami wynoszą 12 mm., szerokość obwódki wynosi 6 mm., z dodatkiem w treści: Oddział (przykład — Państwowa Centrala Handlowa Oddział w Krakowie);

c) dla Państwowych Zjednoczeń Przemysłu Spożywczego forma i wielkość tablicy identycznie jak dla skomercjalizowanych przedsiębiorstw państwowych (p. a.) lecz zawiera w treści nazwę zjednoczenia z dodatkiem „podległe Ministerstwu Aproprowizacji i Handlu” (np. Państwowe Zjednoczenie Przemysłu Młynskiego podległe Ministerstwu Aproprowizacji i Handlu);

d) dla oddziałów rejonowych. Państwowych Zjednoczeń Przemysłu Spożywczego i wojewódzkich Zjednoczeń Przemysłu Spożywczego identycznie jak p. c. z dodatkiem w treści: rejon i siedziba rejonu, (a więc przykładowo: Państwowe Zjednoczenie Przemysłu Młynarskiego podległe Ministerstwu Aproprowizacji i Handlu, Rejon Gdański).

V.

Władze, urzędy, zakłady, instytucje używają: a) do tłoczenia w papierze oraz do tuszu pieczęci okrągłych następujących rozmiarów: władze naczelne o średnicy 46 mm., władze, urzędy, zakłady, instytucje podległe bezpośrednio władzom naczelnym pieczęć o średnicy 39 mm., wszystkie inne władze, urzędy, zakłady, instytucje pieczęć o średnicy 36 mm. Pieczęć zawiera w otoku oprócz nazwy w pełnym brzmieniu odpowiednich władz, urzędów, zakładów, instytucji — herb państwowy — Orzeł Piastowski (bez korony); b) do laku pieczęci o średnicy 30 mm.; c) do legitymacyj, paszportów, dokumentów oraz innych dokumentów pieczęci o średnicy 20 mm.; d) do tłoczenia w ołowiu używa się plombownicy z herbem państwowym na jednej matrycy i nazwy właściwego urzędu na przeciwległej matrycy.

W razie zagubienia pieczęci należy o tym

bezwzględnie zawiadomić władzę bezpośrednio przełożoną, względnie nadzorczą, prokuratora Sądu Okręgowego oraz Mennicę Państwową. Pieczęcie, które z powodu zniszczenia, uszkodzenia, zwinienia władzy lub urzędu, zakładu, instytucji, nie mogą być nadal używane, należy bezwzględnie przekazać Mennicy Państwowej za pośrednictwem właściwej władzy naczelnej

VI.

Skomercjalizowanym przedsiębiorstwom państwowym, przedsiębiorstwom znajdującym się pod zarządem państwowym, jak i zjednoczeniom nie przysługuje prawo używania pieczęci okrągłych z herbem państwowym — Orzeł Piastowski bez korony, lecz:

a) skomercjalizowane przedsiębiorstwa państwowe, przedsiębiorstwa znajdujące się pod zarządem państwowym (Państwowa Centrala Handlowa, Centrala Handlu Wojskowego Wojska Polskiego, Centrala Obrotu i Przetwórstwa Rybnego i t. d.) używają pieczęci do tłoczenia w papierze oraz do tuszu, kształtu prostokątnego o wymiarze 70 mm. na 30 mm., zawierające w swej treści nazwę danego przedsiębiorstwa (np. Państwowa Centrala Handlowa);

b) oddziały skomercjalizowanych przedsiębiorstw państwowych i przedsiębiorstw znajdujących się pod zarządem państwowym używają pieczęci do tłoczenia w papierze oraz do tuszu, jak pkt. a), z tym, iż format pieczęci wynosi 60 mm. na 30 mm. z dodatkiem w treści Oddział w..... (np. Państwowa Centrala Handlowa Oddział w Krakowie);

c) Państwowe Zjednoczenia Przemysłu Spożywczego używają pieczęci do tłoczenia w papierze oraz do tuszu, kształtu prostokątnego o wymiarze 70 mm. na 30 mm. z napisem Państwowe Zjednoczenia Przemysłu (Ziemniaczanego, Kawowego, w zależności od rodzaju Zjednoczenia) podległe Ministerstwu Aproprowizacji i Handlu (np. Państwowe Zjednoczenie Przemysłu Ziemniaczanego podległe Ministerstwu Aproprowizacji i Handlu);

d) Państwowe Rejonowe Zjednoczenia Przemysłu Spożywczego i Wojewódzkie Zjednoczenia Przemysłu Spożywczego używają pieczęci do tłoczenia w papierze oraz do tuszu jak pkt. c), z tym, iż rozmiar wynosi 60 mm. na 30 mm., z dodatkiem w treści rejon i siedziba rejonu (a więc przykładowo: Państwowe Zjednoczenie Przemysłu Ziemniaczanego, podległe Ministerstwu Aproprowizacji i Handlu, Rejon Gdański).

VII.

Zabrania się sporządzania i używania oznak i pieczęci w sposób odmienny, niż określony niniejszym okólnikiem.

Minister Aproprowizacji i Handlu

(—) Dr. J. Sztachelski

TŁOCZONO Z POLECENIA MINISTRA APROWIZACJI I HANDLU

DO NABYCIA: MINISTERSTWO APROWIZACJI I HANDLU — WARSZAWA, PUŁAWSKA 28.

CENA ŻŁ 8.